

SLOVENSKÉ
FILMY
NA 54. MFF
KARLOVE
VARY

28. 6. – 6. 7. 2019

SLOVENSKÝ GASTARBEITER V NEMECKU MILAN (40) ZISTÍ, ŽE JEHO SYN (16) SA DOMA ZAPLIETOL S NEBEZPEČNOU PARTIOU A JE OBVINENÝ ZO ŠIKANOVANIA A USMRTENIA SPOLUŽIAKA. OTEC ZAČNE ZISŤOVAŤ PRAVDU O TOM, ČO SA STALO, PRAVDU O STAVE VECÍ, PRAVDU O SEBE SAMOM...

SK, CZ 2019 93 MIN. HRANÝ

RÉŽIA A SCENÁR: Marko Škop

KAMERA: Ján Meliš

HRAJÚ: Milan Ondřík, František Beleš, Zuzana Konečná, Daniel Fischer, Ľubomír Paulovič, Csongor Kassai, Anikó Vargová

PRODUKCIA: ARTILERIA (SK), Negativ (CZ), Rozhlas a televízia Slovenska (SK)

KONTAKT: ARTILERIA, Marko Škop, Ján Meliš, artileria@artileria.sk, www.artileria.sk

FESTIVALY & PREDAJ: LOCO FILMS, info@loco-films.com, www.loco-films.com

SVETOVÁ PREMIÉRA

HLAVNÁ SÚŤAŽ

NECH JE SVETLO

ROZHOVOR S MARKOM ŠKOPOM

Po medzinárodne úspešných dokumentoch (*Iné svety*, 2006; *Osadné*, 2009) debutoval scenárista, režisér a producent Marko Škop v roku 2015 ako režisér hraného filmu. *Eva Nová* je príbehom bývalej hereckej hviezdy, ktorá sa po protialkoholickom liečení snaží opäť patriť do rodiny, ktorej ublížila. Škopov aktuálny hraný film *Nech je svetlo* skúma možné následky rozhodnutia mužov – otcov, ktorí v záujme finančného zaistenia rodiny od nej odchádzajú za prácou do zahraničia.

S *Nech je svetlo*, aj s *Evou Novou* ste sa zúčastnili Works in Progress na MFF Karlove Vary. Ako hodnotíte túto platformu a čo účasť znamenala pre vaše projekty?

Keďže tu ide o „public pitch“, je to možnosť prezentovať ukážky z filmu mnohým profesionálom naraz. Najdôležitejšie sú individuálne kontakty a stretnutia, no panel pred veľkým auditoriom upozornil na film širší okruh profesionálov a určite zvýšil pozornosť pre vznikajúci projekt.

V rozhovore pre Film.sk 10/2015 ste sa ešte k *Eve Novej* vyjadrili, že ste si hraný film zvolili „práve pre možnosť ísť hlboko do zobrazenia dusných nedoriešených vzťahov“. V akom smere bolo pre vás jednoduchšie hovoriť o ideách v *Nech je svetlo* formou hraného filmu oproti možno dokumentu?

Hraný rod mi umožňuje hlbšie modelovať rodinné vzťahy napríklad aj naprieč generáciami smerom k starým rodičom a deťom. Pri dokumente vždy narazíte na etickú hranicu, čo ešte zobrazíť, aby ste ľuďom

v ich reálnych životoch neublížili. Závisí od zvolenej látky. K dokumentárnej forme sa rád vrátim, keď to tak budem cítiť.

Nech je svetlo rozvíja viaceré silných tém. Ktorá z nich iniciovala vznik filmu a ako sa transformovala prípravou scenára?

Na začiatku bola téma neprítomnosti otca v rodine, že skrátka chýba pri výchove, pretože zabezpečuje financie. Myslím si, že rovnako nebezpečný ako príliš prísny a chladný otec je taký, ktorý pri deťoch nie je. Robil som rešerše rodinných konštelácií medzi slovenskými ekonomickými migrantmi a postupne nabaľoval ďalšie podtémy. Takou je napríklad nacionalistická indoktrinácia mládeže, čo je dnes na Slovensku páľčivý problém.

Čo bolo pre vás najzložitejšie pri výstavbe scenára?

Nájsť ten správny balans medzi intímnu rodinnou drámou a komentárom k spoločenským problémom, pretože mi išlo o oboje. Tento paralelný pohyb energií bol jednou z výziev, pri ktorej mi veľmi pomohli dramaturgovia filmu Zuzana Liová a František Kráhenbiel; spolupracoval som s nimi už predtým na filme *Eva Nová* a za mnoho im vďačím.

Opäť ste pre film zvolili pomerne úderný názov hrajúci sa s motívmi filmu a hodnotami, ktoré reprezentuje jeho hlavný predstaviteľ.

„Nech je svetlo“ znie veľmi pozitívne. Má v sebe náboj dobrého ideologického sloganu. No každé svetlo má svoj tieň. To je kontrast, ktorý sa mi páčil. Svetlý názov a tma rodinnej drámy. Spolu s kamerama-

© FOTO: Miro Nôta

nom Jánom Melišom sme sa snažili podporiť tieto významy aj pri vizualizácii filmu, pri práci s ostrým svetlom, protisvetlom a tmavými kútmi.

Je nejaký špeciálny dôvod, prečo ste *Nech je svetlo* zasadili na Oravu?

Pre mňa sa tento film môže odohrávať kdekoľvek na Slovensku. Pre región Oravy som sa rozhodol preto, lebo som tam pre film zbieral materiál, našli sme tam vhodný dom pre nakrúcanie a štatisticky je tam v zime vždy veľa snehu. V rok nakrúcania nám však vyššia moc vôbec nepriala. Mali sme málo snehu a málo slnečných dní, ktoré sme si v exteriéroch želali kvôli zamýšľanému svetelnému kontrastu. No myslím si, že to vo filme vôbec nevidno a s výsledkom som spokojný.

Ste pravidelne nielen režisérom, ale aj producentom vašich filmov. V čom vidíte výhody a aké sú prípadné nevýhody spojenia týchto dvoch povolanií v jednej osobe?

Výhodou je, že si za všetko zodpovedáte sami. Možno je to aj nevýhoda, lebo pri výrobe každého projektu prídu aj veľmi ťažké chvíle, no každá minca má dve strany. Alebo, ako som už povedal, každé svetlo má svoj tieň.

Tento film finančne podporili

HLAVNÁ SÚŤAŽ:

30. 6. > 10:30 > KONGRESOVÁ SÁLA *PRESS & INDUSTRY

30. 6. > 20:00 > VEĽKÁ SÁLA *SVETOVÁ PREMIÉRA

1. 7. > 13:00 > KINOSÁLA PUPP

3. 7. > 11:30 > KINO DRAHOMÍRA

ŠTYRI PRÍBEHY O NEPOČUJÚCICH DEŤOCH Z RÓMSKÝCH OSÁD, KTORÉ POZORUJÚ SVOJE OKOLIE BEZ TOHO, ABY MU ÚPLNE ROZUMELI A SNÍVAJÚ SVOJ VLASTNÝ SVET: O SANDRE, KTORÁ MILUJE FUTBAL A RONALDINHA, O MARIÁNOVI, KTORÝ SA CHCE STAŤ RUŠŇOVODIČOM A ZÁROVEŇ VAN DAMMOM, O ALENE A RENÉM, KTORÍ SA OBÁVAJÚ, ŽE SA IM NARODÍ HLUCHÉ DIEŤA, A O SÚRODENCOCH ROMANOVI, KRISTIÁNOVI A KARMEN, KTORÍ SNÍVAJÚ O ZÁCHODE A SKUTOČNEJ OBÝVAČKE.

SK, CZ 2019 81 MIN. HYBRID

RÉŽIA A SCENÁR: Pavol Pekarčík

KAMERA: Pavol Pekarčík, Oto Vojtičko

ÚČINKUJÚ: Sandra Siváková, Marián Hlaváč, Alena Červeňáková, René Červeňák, Roman Balog, Kristián Gaži, Karmen Balogová

PRODUKCIA: partizanfilm (SK), Rozhlas a televízia Slovenska (SK), kaleidoscope (SK), školfilm (CZ)

KONTAKT: partizanfilm, Pavol Pekarčík, palopekarcik@gmail.com

FESTIVALY & PREDAJ: kaleidoscope, Katarína Tomková, katarina@kaleidoscope.sk, www.kaleidoscope.sk

SVETOVÁ PREMIÉRA

SÚŤAŽ NA VÝCHOD OD ZÁPADU

HLUCHÉ DNI

ROZHOVOR S PAVLOM PEKARČÍKOM

Aj keď je Pavol Pekarčík skúseným filmárom, *Hluché dni* sú jeho samostatným debutom. Je autorom viacerých krátkych filmov, podieľal sa na filmoch *Cigán Martina Šulíka* alebo *Až do mesta Aš Ivety Grófovej* a spolu s Ivanom Ostrochovským a Petrom Kerekesom režíroval celovečerný dokument *Zamatoví teroristi*, ktorý mal v roku 2013 premiéru na MFF Karlove Vary a nasledujúci rok získal na Berlinale Cenu čitateľov denníka *Tagesspiegel*.

Vo svojom filme ste sa zamerali na špeciálnu skupinu – nepočujúce deti z rómskych osád. Ako ste si vybrali tento námet a protagonistov?

Rád sa pohybujem v „iných“ priestoroch – či už je to priestor slovenskej národnárskej krčmy, prvomájová manifestácia zvyškov komunistického strany, alebo prostredie rómskej osady. Snažím sa pozorovať, čo mám s týmito ľuďmi spoločné a v čom sme naopak rozdielni.

Námet mi vnukla moja manželka. Jeden večer sme si spolu prechádzali fotky z rómskej osady, keď sa ma opýtala, kto je ten chlapec s nežnými očami. Povedal som jej, že je hluchonemý a že má prezývku Bajaja. Po chvíli som si uvedomil, že nepočujúce rómske deti sú vlastne „iným“ priestorom vo vnútri „iného“ priestoru, sú okrajom okraja.

Silnou líniou vo filme je upínanie sa detí na vzory, ktoré vidia v televízii a ktoré sa snažia napodobňovať. Ich životy sú pritom neskutočne vzdialené a my tušíme, že tieto deti vlastne nemajú šancu. Bola táto téma vo filme prítomná od začiatku, alebo vyplynula až postupne?

Príbeh Mariána vznikol oveľa skôr, ako sa našli ostatní protagonisti. Jedným z prvých záberov filmu bol Marián sledujúci film Jeana-Clauda Van Damma *Krvavý šport*. Na desiatinu sekundy presne opakoval pohyby hlavného

hrdinu, pretože má napozierané všetky Van Dammove filmy. Neveriacky som na to pozeral a začal nakrúcať. V obraze totiž vzniklo prelínanie sa troch či dokonca štyroch „iných“ priestorov. Jedným je filmová fikcia *Krvavého športu*. Druhým je život samotného Mariánovho vzoru Van Damma, ktorý je na míle vzdialený tretiemu priestoru, realite života v biednom domčeku bez elektriny a vody. A potom je tu priestor, kde si divák uvedomuje, že z Mariána Jean-Claude Van Damme ani rušňovodič zrejme nebude. Takto vznikol základný vzorec filmu. Najst ďalších protagonistov bolo potom jednoduché – každé dieťa má totiž svoj sen, stačilo len pozorovať.

Film zjavne zachytáva dlhšie časové obdobie. Ako dlho ste ho nakrúcali?

Prvé zábery a koncept prvého príbehu vznikali niekedy okolo roku 2012, no nemôžem povedať, že nakrúcanie trvalo sedem rokov. Keď s postavami trávite veľa času, znamená to neraz, že im pomáhate s množstvom bežných vecí. Keď hovorím o „iných“ priestoroch, znamená to, že ich priestor je naozaj iný. Až na takýchto miestach si začínate uvedomovať rozdelenie spoločnosti. Dovtedy ste spolu s priateľmi rovnakého veku a vzdelania, skrátka podobnými ľuďmi, no tu odrazu zistíte, že existujú ľudia s úplne inými problémami.

Film je nakrútený v statických záberoch neraz so zaujímavou kompozíciou, ktoré na seba nadväzujú skôr voľne – pôsobí ako séria obrazov, ktoré ožili. Prečo ste sa rozhodli nakrúcať takýmto spôsobom?

Film som začal nakrúcať sám, pretože som chcel zažiť niečo, čo sa so štábom zažiť nedá. Až neskôr sa pridala kameraman Oto Vojtičko – preto, keď budete film pozerať, všetky zlé zábery som urobil ja a všetky pekné urobil on. A keďže som v rámci situácie nechcel používať klasické strihové rozprávanie, prevládajú skôr širšie zábery – nechcel som účinkujúcich prosieť, či by scénu nemohli zopakovať ešte raz, len aby sme si mohli po-

sunúť kameru alebo vymeniť objektív. Zároveň tým, že v situácii nie je žiaden strih a je zachytená v celku, sa divák môže naladiť na rytmus protagonistov a pozorovať ich v ich tempe. Myslím si, že touto pomalosťou sa dá čo to nasadiť z „iného“ priestoru. Ako séria obrazov pôsobí možno preto, lebo som na začiatku intenzívne rozmýšľal nad prienkami médií filmu a fotografie, na ich vzájomnom ovplyvňovaní sa.

Film je uvádzaný ako hybrid medzi fikciou a dokumentom. Môžete bližšie popísať, ako ste pracovali s realitou a pretvárali ju?

Každý z príbehov má situácie, ktoré vznikli observačným spôsobom. Sú to autentické momenty, ktoré by sa scenáristovi vymýšľali ťažko a ktoré by sa ťažko nakrúcali 50-člennému štábu. Aby však táto séria obrazov tvorila príbeh s hlavou a päťou, bolo potrebné niektoré obrazy dokrútiť. Tu mi veľmi pomohli kamaráti Marek Leščák a Ivan Ostrochovský. Celkovo som projekt začínal s tým, že ho chcem robiť úplne sám, no postupne som zistil, že to nie je jednoduché. Tak doň pribudli ľudia, ktorí častokrát pomáhali nezištne; podarilo sa mi objaviť veľa pekných ľudí, bez ktorých by tento film nevznikol, za čo im všetkým ďakujem. Dobré vzťahy som si vybudoval aj s protagonistami, preto sa potom realita pretvárala ľahko. Vo vymyslenej situácii sa správali autenticky a cítili sa v nej pohodlne. Podarilo sa to do tej miery, že sám si už nie som celkom istý, čo som režíroval a čo sa naozaj stalo.

Tento film finančne podporil

SÚŤAŽ NA VÝCHOD OD ZÁPADU:

1. 7. > 18:30 > KARLOVARSKÉ MESTSKÉ DIVADLO *SVETOVÁ PREMIÉRA
2. 7. > 16:30 > LÁZNĚ III
4. 7. > 13:30 > DIVADLO HUSOVKA

SÚ NAJLEPŠÍ KAMARÁTI,
NEROZLUČNÁ ŠTVORICA. POTOM
SA HANA VYDÁ, BAŽO ODÍDE
DO KANADY ZA PRÁCOU A MAJA
SA NASTĀHUJE K NOVÉMU
PRIATEĽOVI SAMOVI. DÁVID
(27) SA SNAŽÍ BYŤ ZA SVOJICH
KAMARÁTOV ŠĀSTNÝ, ALE
OCITÁ SA V NOVOM TERITÓRIU,
KDE SA BUDE MUSIEŤ
ZORIENTOVAŤ SÁM. BUDE
OCHOTNÝ DOSPIEŤ?

SK 2019 27 MIN. HRANÝ

RÉŽIA: Gregor Valentovič

SCENÁR: Gregor Valentovič, Marcela Žgančíková

KAMERA: Anna Smoroňová

HRAJÚ: Dávid Uzsák, Jana Labajová, Michaela Fech, Pavol Šimun

PRODUKCIA: FTF VŠMU (SK), ARTICHOKE (SK)

KONTAKT: FTF VŠMU, festivals@vsmu.sk, www.ftf.vsmu.sk

SVETOVÁ PREMIÉRA

PRVÉ PODANIE

KID

ROZHOVOR S GREGOROM VALENTOVIČOM

Gregor Valentovič je v súčasnosti študentom magisterského stupňa filmovej a televíznej réžie na VŠMU v Bratislave. Jeho prechádzajúci film *Skúška* (2016) mal premiéru na festivale *Premiers Plans* v Angers a následne získal ocenenia na viacerých filmových festivaloch. Okrem réžie krátkych filmov sa venuje tvorbe reklamných kampaní, hudobných videoklipov a spotov. Magisterský film *Kid* je v poradí už tretím, ktorý uvedie aj na filmovom festivale.

Čo pre vás znamená mať svetovú premiéru absolventského filmu na dôležitom medzinárodnom festivale akým je MFF Karlove Vary?

V prvom rade som veľmi vďačný. Zároveň sa cítim šťastný, ani neviem koľko filmov bolo celkovo prihlásených do súťaže Prvé podanie, neviem dokonca ani kto boli členovia výberovej komisie, no aj keď je tvoja šanca malá, vždy máš nádej, že sa to podarí. Karlove Vary boli v posledných rokoch mojim obľúbeným festivalom (a miestom na výlet), takže mať možnosť premietnuť tu svoj film je skvelý pocit.

Minulý rok ste prezentovali projekt *Kid* na *Works in Progress* počas 3. *Industry Days* na 25. MFFK Febiofest. Aká to bola pre vás skúsenosť? Ovplynili reakcie medzinárodných hostí nejakým spôsobom ďalší vývoj projektu?

Skúsenosť to bola príjemná. Pamätám si, že počas prezentácie som bol taký chorý, že som ani nemal čas byť nervózny. Pitch bol v angličtine, čo bolo pre mňa tiež príjemné, aj keď prezentovať po Petrovi Bebjakovi a pred Markom Škopom nie je zrovna miesto, kde chcete byť so svojim malým, "nedôležitým" kraťasom. Na feedback si už veľmi nespomínam, možno dvaja ľudia mi povedali, že sa im moja prezentácia páčila.

Ale bolo to skôr o tom zistiť, ako tieto veci fungujú a čo môžem očakávať v budúcnosti, keď, dúfam, budem mať príležitosť prezentovať väčší projekt.

Kid je príbeh o dospievaní, priateľstve a samote, výstižná téma pre absolventský film. Odkiaľ ste čerpali inšpiráciu?

Inšpirácia pochádza z môjho vlastného života a zo životov mojich kamarátov. Naše priateľstvo prechádzalo obdobím, keď sa naše cesty začali rozchádzať a vôbec som to nebral ľahko. Vychádzajú z teórie, že človek by mal točiť filmy o tom, čo ho trápi, natočil som ho napriek tomu, že som si vlastne ani nebol istý, či to vôbec je téma. Vyzerá to tak, že je.

Okrem režirovania (krátkych) filmov máte skúsenosti aj s hudobnými klipmi a reklamami. Hudba zohráva dôležitú úlohu aj vo filme *Kid*. Ako pracujete s filmovou hudbou?

Milujem hudbu. Keby som nerobil filmy, robil by som hudbu. Ale keďže film umožňuje kombináciu oboch, rozhodol som sa pre film. Veľmi záleží od atmosféry filmu, akú hudbu vyberiem. Vo svojich predošliých krátkych filmoch som použil orchestrálnu hudbu, v poslednej dobe som pracoval viac s piesňami. Okrem toho treba rozlišovať medzi diegetickou a nediegetickou hudbou, ale aj tu uprednostňujem kombináciu oboch. V 90% prípadov som trochu alergický na hudobný výber iných režisérov, preto sa snažím neprehnať to s hudbou, použijem ju iba ak naozaj vystihuje danú scénu, keď mám pocit, že môže naratívnu líniu obohatiť emóciou. Vo svojich krátkych filmoch veľmi rád pracujem so slovenskou a českou hudbou. Niekedy trvá dlho nájsť tie správne, ale keď ich raz nájdete...! Všetka hudba vo filme *Kid* je slovenská. Nie z patriotických dôvodov, len mám pocit, že sa u nás produkuje naozaj kvalitná hudba, ktorá si zaslúži pozornosť. Okrem toho je aj oveľa jednoduchšie dojednať autorské práva.

Vo filme je narážka na Xaviera Dolana. Máte radi jeho tvorbu? Ktorí filmoví režiséri sú pre vás inšpiratívni?

Som fanúšikom Xaviera Dolana, aj keď by mi pravdepodobne nenapadol medzi prvými, keby ste sa pýtali iba druhú časť otázky. Voči Dolanovi mám hlboký rešpekt, mám rád mnohé jeho filmy, ale spomenul som ho skôr ako (nie iba!) gay ikonu pre umelcov, filmových nadšencov a široké publikum. Z režisérovo a režisérkov, ktorí pre mňa boli najviac inšpiratívni, by som spomenul Ulricha Seidla, Richarda Linklatera, bratov Dardennovcov, Krzysztofa Kieślowskeho a predovšetkým Miu Hansen-Løve, ktorá bola v poslednej dobe mojou najväčšou inšpiráciou.

Aké ďalšie projekty pripravujete a aké sú vaše plány po ukončení štúdia?

Momentálne vyvíjam televízny seriál založený na protagonistoch filmu *Kid*. Ide v podstate o rovnaký príbeh, len oveľa rozvinutejší a viac štruktúrovaný. Každý jeden zo 4 hlavných postáv dostane svoj vlastný príbeh. Scenár vyvíjam spoločne so skvelými Marcelou Žgančíkovou a Martinou Buchelovou, a ak dostaneme podporu, veľmi rád by som projekt začal realizovať v priebehu budúceho roka. Takisto píšem svoj celovečerný hraný debut, ktorý sa odvíja okolo jednoduchej rodiny nachádzajúcej sa v štádiu zmeny na sklonku pádu socializmu v Československu. Ale tento projekt je zatiaľ ešte v ďalekej budúcnosti.

eFP

VŠMU

PRVÉ PODANIE:

2. 7. > 18:30 > MALÁ SÁLA *SVETOVÁ PREMIÉRA

6. 7. > 22:30 > LÁZNĚ III

SATIRICKÁ TRAGIKOMÉDIA PRANIERUJÚCA MALOMEŠTIACKE PREŽITKY, POKRYTECTVO A INTRIGÁNSTVO. BARNABÁŠA KOSA, TRIANGLISTU VEĽKÉHO SYMFONICKÉHO ORCHESTRA, NEČAKANE VYMENUJÚ ZA JEHO RIADITEĽA. SKROMNÝ HUDOBNÍK SA SPOČIATKU BRÁNI, NO ČOSKORO POCHOPI, AKÝMI PRAVIDLAMI SA RIADI MECHANIZMUS KARIÉRY, KU KTORÉMU NEVYHNUTNE PATRÍ POCHLEBOVANIE A ŠPLHÚNSTVO JEHO KOLEGOV.

CS 1964 92 MIN. HRANÝ

RÉŽIA: Peter Solan

SCENÁR: Peter Karvaš, Albert Marenčin, Peter Solan

KAMERA: Tibor Biath

HRAJÚ: Josef Kemr, Jarmila Košťová, Milivoj Uzelac, Josef Bartl, Ján Bzdúch, Hana Sarvašová, Viliam Polónyi, Eduard Grečner, Jozef Hanúsek, Naďa Hejná, Dagmar Kákošová, Jindřich Láznička

PRODUKCIA: Československý film Bratislava (CS)

KONTAKT: Slovenský filmový ústav, Rastislav Steranka, rastislav.steranka@sfu.sk, www.sfu.sk

NÁVRATY K PRAMEŇOM

PRÍPAD BARNABÁŠ KOS

© FOTO: Margita Skoumalová

Peter Solan sa stal podľa vlastných slov režisérom náhodou: vďaka prerušenému štúdiu medicíny a zároveň povojnovému kinu v Banskej Bystrici. Neskôr spomínal, ako ho v tom období fascinovali americké filmy, napr. Franka Capru, Johna Forda, Williama Wylera. V roku 1949 začal študovať filmovú réžiu na pražskej FAMU, kde sa už viac debatovalo o sovietskych filmoch (Vsevolod Pudovkin, Grigorij Alexandrov).

V roku 1953 sa Solan zamestnal na Kolibe, kde musel realizovať niekoľko krátkych povinných cvičení dokumentárne filmy, portréty osobností (*Fraňo Kráľ, Trať volná*), hrané agitky (*Muž, ktorý klope*) a i.. Celú svoju režisérsku kariéru spolupracoval predovšetkým s dvoma scenáristami: so spisovateľom a dramatikom Petrom Karvašom (*Čert nespí, Prípad Barnabáš Kos, Malá anketa, Sedem svedkov*) a so scenáristom a spisovateľom Tiborom Vichtom (*Boxer a smrť, Tvár v okne, Kým sa skončí táto noc, Len lístok poľnej pošty*). Spolu s režisérmi Štefanom Uhrom, Martinom Hollým, Eduardom Grečnerom a mladšími Dušanom Hanákom, Elom Havettom a Jurajom Jakubiskom sa stal kľúčovou autorskou osobnosťou slovenského filmu 60. rokov. Spojivom ich tvorby bola etika, snaha nepodieľať sa na verejnej lži (na vylepšovaní reality).

Pre Solana bol film nástrojom zaujatého pátrania po jedinečnosti a nesamozrejmosti ľudského správania, rozhodovania a konania – či už ide o boxera Komínka, bojujúceho o život v ringu koncentračného tábora (*Boxer a smrť*), alebo o matku, ktorá rozhoduje o osude svojho postihnutého

dieťaťa (*Malá anketa*). Záležalo mu na otvorenosti (rozpornosti) vnímania stavu vecí, na neustálom pýtaní sa na parametre osobnej zodpovednosti. Jednou z hlavných tém jeho tvorby bola sebaobrana ľudskej dôstojnosti. Základným parametrom Solanovho štýlu bola jeho diskretná réžia, rozvíjanie nenápadného „štýlu napätia“ a intenzifikácie filmového vypovedania o silách a slabostiach človeka v hraničných situáciách. Nespoliehal sa na efektnosť, kontroverznosť, trendy – len nakrúcal tiché filmy.

Prípad Barnabáš Kos je druhý a posledný satirický titul v Solanovej filmografii, nakrútený podľa poviedky Petra Karvaša. Pôvodne sa mala poviedka o trianglistovi a neschopnom karieristovi Barnabášovi Kosovi realizovať na Barrandove v Prahe (1954 – 1956), štúdio sa však adaptácie nakoniec vzdalo. Druhý pokus o nakrútenie Kosovho príbehu sa uskutočnil na jar roku 1958. Príliš odvážny kritický pohľad na nekompetentnosť politického zasahovania do umeleckej tvorby a jej riadenia odmietol jeden z cieľne zasiahnutých – neschopných byrokratov riadiacich kultúru –, riaditeľ filmového podniku na Slovensku Pavol Dubovský. K zakázanému projektu sa Solan vrátil v roku 1963 a o rok neskôr ho dokončil v celkom odlišnej politickej, kultúrnej a spoločenskej situácii. Pri adaptácii pôvodnej predlohy sa Solan v spolupráci s Petrom Karvašom a Albertom Marenčinom inšpiroval aktuálnou poetikou absurdného divadla i dielom Franza Kafku. Karvašov prvotný satirický výsmech Kosovho paradoxu (neschopný riaditeľom) Solan a Marenčin prehľbujú stvárneniami neomylnosti a výlučnosti prebujnených byrokratických aparátov. Peter Solan realizoval film o Barnabášovi Kosovi ako prípadovú štúdiu nepremožiteľnosti absurdity. Najviac pripomína podstatu jeho dlhoročných bojov o tvorivú slobodu (*Boxer a smrť*, 1958 – 1962; *Kým sa skončí táto noc*, 1957 – 1965). Postupom času sa o adaptácii Kosovho prípadu vždy pochybovalo ako o zbytočnom anachronizme. Nové prípady pravidelne potvrdzujú jeho aktuálnosť.

Martin Kaňuch

* PETER SOLAN (1929 – 2013) FILMOGRAFIA (výber):

- 1984 – O sláve a tráve
- 1982 – Tušenie
- 1979 – A pobežím až na kraj sveta
- 1970 – Pán si neželal nič
- 1968 – Dialóg 20 40 60 (2. poviedka)
- 1965 – Kým sa skončí táto noc
- 1964 – Prípad Barnabáš Kos
- 1963 – Tvár v okne
- 1962 – Boxer a smrť
- 1959 – Muž, ktorý sa nevrátil
- 1956 – Čert nespí

NÁVRATY K PRAMEŇOM:

- 2. 7. > 13:00 > KARLOVARSKÉ MESTSKÉ DIVADLO
- 4. 7. > 10:30 > LÁZNĚ III
- 5. 7. > 18:30 > KARLOVARSKÉ MESTSKÉ DIVADLO

NONA A ESTER, HRDINKY ČIERNEJ KOMÉDIE O SLOBODE, KTORÁ NEMUSÍ BYŤ VŽDY SLADKÁ, SA PO NEŽNEJ REVOLÚCII SNAŽIA VYTESNIŤ VLASTNÚ KONTROVERZNÚ MINULOSŤ A VYBUDOVAŤ SI LEPŠÍ ŽIVOT. NEVYBERÚ SI VŠAK NAJPOCTIVEJŠIE CESTY. NAVYŠE V MOMENTE, KEĎ SA IM ZAČNE DARIŤ, PREMENÍ PRÍCHOD DÁVNEHO MILENCA NONY ICH NÁHODNE UZAVRETÉ, NO PEVNÉ PARTNERSTVO V RIVALITU.

Eva Zaoralová, MFF Karlovy Vary

CS 1992 108 MIN. HRANÝ

RÉŽIA A SCENÁR: Juraj Jakubisko

KAMERA: Viktor Růžička

HRAJÚ: Deana Horváthová, Dagmar Veškrnová, Juraj Kukura, Ľubomír Paulovič, Vilma Jamnická

PRODUKCIA: Mirofilm (SK)

KONTAKT: JAKUBISKO FILM, info@jakubiskofilm.com, www.jakubiskofilm.com

BEZ CENZÚRY

LEPŠIE BYŤ BOHATÝ A ZDRAVÝ AKO CHUDOBNÝ A CHORÝ

© FOTO: Miro Nôta

Bohatstvo, zdravie a tolerancia

[Juraj Jakubisko] nakrútil film o súčasnosti počas niekoľkých mesiacov priamo v bode varu porevolučného usporiadania Československa. Nakrútil film o čase anarchie, ktorým prechádzame cestou od totality k demokracii, film „o bohatstve, ktoré sme predtým od cudzovali a teraz sa k nemu modlíme, o dvoch národoch v jednom štáte,“ ako vraví sám autor. Peniaze a národné vedomie sa stali ústrednou témou človeka súčasnosti.

Filmom *Lepšie byť bohatý a zdravý ako chudobný a chorý* uzatvára Jakubisko svoju „trilógiu o slobode a šťastí“. Ak v prvej a druhej časti (*Vtáčkovia, sirotky a blázni* z roku 1969 a *Sedím na konári a je mi dobre* z roku 1989) boli ústrednou trojicou dvaja muži a žena, tentokrát je to naopak. „Zmenila sa doba aj hodnoty,“ vraví Jakubisko. „V tejto dravej dobe, keď intolerancia a boj o korytá hrajú prvé husle, hrdinami nemôžu byť drsnejší muži, ale ženy. Citlivé, impulzívne, senzitivne, omnoho zraniteľnejšie – ale iba na prvý pohľad.“ Muž prevracia kabáty sebe i dobe, zneužíva a zrádza. Žena sa musí stále znovu zorientovať a udomáčniť sa v zmenenej mape svojho mikrokozmu. V jej osude sa zrkadlí svet. Jakubisko sleduje ženský osud na pozadí doby a dobu na pozadí ženského osudu.

Nebol by to Jakubisko, keby nerozvíjal svoje obľúbené motívy rôznych predtúch, veštieb a vízií, najmä keď v spojení s porevolučným boomom mystiky nadobúdajú novú dimenziu. Medzi jeho svojráznych starcov, nadaných zvláštnymi schopnosťami, týmto filmom vchádza postava veštice Margit s telepatickými schopnosťami. Iba slobodná poetická myseľ však mohla splodiť situáciu, v ktorej Margit svojou predtuchou zachráni

hrdinky pred smrteľnou zrážkou so zbesilou predbiehajúciimi tiráckmi, aby bola vzápätí okradnutá o automobil, v ktorom sedí a stráži drahocenný náklad. [Postavy filmu] Nona a Ester ju nájdu spiacu na kolotoči. Snívajú jej sen, v ktorom ju dvaja anjeli zdvihli a ona letela... Jakubisko obohacuje reálny svet o tajomné prejavy ľudskej duše. Zostávajú však étericky voľné a premenlivé v priestore čarovnej fantázie a Jakubisko sa smeje na všetkom, čo by ich chcelo definovať, kanonizovať. Básnická duša ich ľubovoľne viaže k realite tvorbou fantastických obrazov, pohrávajúc sa s ich samotnou existenciou. Sú súčasťou Jakubiskovej „hry bláznovstva“.

Tak ako kúzelník vyťahuje králika z klobúka, Jakubisko z plechovky vylieta papierový vták či vybuduje vegetácia nafukovacích rastlín – pre ten zážitok z úžasu. Realita sa mu prelína s fantáziou a Jakubisko tak svojim divákovi umožňuje zahliadnuť i onen gén, ktorý je zárodkom tkaniva, onen všeobecný princíp v konkrétnom. V každom diele Jakubisko tká rôzne intenzívne fantazijné siete a nejednen kritik sa nechal strhnúť mierou jednej konkrétnej Jakubiskovej fantazijnej kreácie natoľko, že sa vždy začuduje, keď mu Jakubisko dôraznejšie pripomenie úplne inú stránku svojej tvorivej osobnosti – záujem o realitu a súčasnosť v až naturalistickej intenzite. Ale práve tvrdí realitu taví Jakubisko vo svojej magmatickej i éterickej obraznosti – a v tomto filme, viac než kedykoľvek predtým, ich prepojí vo vyváženom pomere.

Kritika často zaklína kvalitu diela časovým odstupom od zobrazovanej doby či udalosti. Jakubiskov film však dokazuje, akou nenahraditeľnou kvalitou môže byť, keď sa umenie nepozera na skutočnosť z diaľky, ale rozhliada sa okolo seba, keď nezobrazuje zápas, ale sám je súčasťou zápasu. Jakubisko premieta na plátno priebežnosť svojich

úvah, nie ich výsledok. V časoch anarchie ľudský svet ukazuje svoju tvár. Zviditeľňuje sa, kto je kto, to najšukromnejšie sa stáva verejným a verejné súkromným – civilizáciou rozlamovaná jednota ľudského bytia sa, aj keď iba dočasne, spája a život tej chvíle je akosi „totálny“. Podstatnou hodnotou pre Jakubisko je ľudský postoj v tomto čase a k tomuto času. V dobe anarchie sa z ľudských pováh a zreteľných mechanických zákonitostí znovu tvorí ľudská spoločnosť.

Úryvok z dobového textu Ludmily Koreckej publikovanom v časopise *Film a doba*, ročník 39, č. 2/1993.

✿ JURAJ JAKUBISKO (1938) FILMOGRAFIA (výber):

PRIPRAVOVANÉ – Perinbaba 2
2008 – Bathory
2004 – Post Coitum
1997 – Nejasná zpráva o konci sveta
1992 – Lepšie byť bohatý a zdravý ako chudobný a chorý
1989 – Sedím na konári a je mi dobre
1987 – Pehavý Max a strašidlá
1985 – Perinbaba
1983 – Tisícročná včela
1981 – Nevera po slovensky
1979 – Postav dom, zasad' strom
1970 (1990) – Dovidenia v pekle, priatelia
1969 – Vtáčkovia, sirotky a blázni
1968 – Zbehovia a pútnici
1967 – Kristove roky

BEZ CENZÚRY:

4. 7. > 13:00 > KARLOVARSKÉ MESTSKÉ DIVADLO

6. 7. > 9:30 > MALÁ SÁLA

HLAVNÝ PROGRAM – MIMO SÚŤAŽ

STAŘÍCI

„Nikto sa nezahráva s pravdou,“ vraví Vlastimil Reiner, imobilný 90-ročný armádny dôstojník na dôchodku, keď mu jeho priateľ Tonda pomáha s osobnou hygienou. Títo dvaja starci sa chystajú na poslednú misiu svojho života – nájsť a zabiť bývalého komunistického prokurátora, ktorý kedysi posielal elitu národa na smrť.

CZ, SK | 2019 | 85 MIN. | HRANÝ

RÉŽIA A SCENÁR: Martin Dušek, Ondřej Provasník

KAMERA: Lukáš Milota

HRAJÚ: Jiří Schmitzer, Ladislav Mrkvička, Dušan Kaprálik

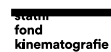
PRODUKCIA: endorfilm (CZ), sentimentalfilm (SK), Česká televize (CZ)

SVETOVÁ PREMIÉRA

FESTIVALY & PREDAJ: endorfilm, Jiří Konečný, jiri@endorfilm.cz, www.endorfilm.cz

SLOVENSKÝ PRODUCENT: sentimentalfilm, Ivan Ostrochovský, ivan@sentimentalfilm.com, www.sentimentalfilm.com

Tento film finančne podporili

Kreatívna
Európa

HLAVNÝ PROGRAM – MIMO SÚŤAŽ:

30. 6. > 16:00 > KARLOVARSKÉ MESTSKÉ DIVADLO *SVETOVÁ PREMIÉRA

1. 7. > 10:30 > KINOSÁLA A *PRESS & INDUSTRY

1. 7. > 19:00 > KONGRESOVÁ SÁLA

4. 7. > 19:00 > NÁRODNÝ DOM

5. 7. > 20:00 > KINOSÁLA B

ZVLÁŠTNE UVEDENIE

JIŘÍ SUCHÝ – LEHCE S ŽIVOTEM SE PRÁT

Jiří Suchý – čo o ňom napísať, čo natočiť?

Jeho dielo je rozdrobené v tisícoch fragmentov, dokumentoch, literárnych odkazoch. Je súčasťou náučnej literatúry a zároveň je akosi nikde. Film je o životnej ceste muža, ktorý okrem toho, že svoj talent zasvätil divadelnej a hudobnej tvorbe, žil tiež svoj osobný a občiansky život.

CZ, SK | 2019 | 104 MIN. | DOKUMENTÁRNÝ

RÉŽIA A SCENÁR: Olga Sommerová

KAMERA: Olga Špátová

HRAJÚ: Jiří Suchý, Jitka Molavcová, Stanislav Štepka, Ondřej Suchý, Karel Gott

PRODUKCIA: CINEART TV Prague (CZ), ARINA (SK)

SVETOVÁ PREMIÉRA

FESTIVALY & PREDAJ: CINEART TV Prague, Viktor Schwarz, 261711044@iol.cz

SLOVENSKÝ PRODUCENT: ARINA, Silvia Panáková, Erik Panák, info@arinafilm.sk, www.arinafilm.sk

Tento film finančne podporili

ZVLÁŠTNE UVEDENIE:

3. 7. > 18:00 > KINOSÁLA C *PRESS & INDUSTRY

4. 7. > 18:30 > KARLOVARSKÉ MESTSKÉ DIVADLO *SVETOVÁ PREMIÉRA

5. 7. > 13:00 > NÁRODNÝ DOM

6. 7. > 22:30 > KINOSÁLA B

ČESKÉ FILMY 2018 – 2019

JAN PALACH

CZ, SK | 2018 | 124 MIN. | HRANÝ

RÉŽIA: Robert Sedláček

SCENÁR: Eva Kantůrková

KAMERA: Jan Šuster

HRAJÚ: Viktor Zavadil, Zuzana Bydžovská, Denisa Barešová, Kristína Kanátová, Jan Vondráček

PRODUKCIA: CINEART TV Prague (CZ), Česká televize (CZ), ARINA (SK), Rozhlas a televízia Slovenska (SK), Up&Up production (CZ)

FESTIVALY & PREDAJ: CINEART TV Prague, Viktor Schwarz, 261711044@iol.cz

Príbeh Jana Palacha nemá prekvapivú pointu. Tá sa v jeho prípade akosi nedá skrývať. Všetci vedia, čo urobí, ako to urobí, kedy to urobí a prečo to urobí. Okolo Palacha nepoletujú ani dnes také obľúbené konšpiračné teórie, pretože jeho prípad bol detailne a riadne preskúmaný v dvoch režimoch, totalitnom aj súčasnom. Základom príbehu Jana Palacha je tragédia. Umiera mladý človek a ešte k tomu z vlastného rozhodnutia. Ľudský život zasvätený vedomiu celku sa tak uzatvára na začiatku svojich možností. Postupne sa však ukazuje, že aj absolútny čin môže mať relatívne dôsledky.

Tento film finančne podporili

ČESKÉ FILMY 2018 – 2019:

29. 6. > 13:00 > KONGRESOVÁ SÁLA
2. 7. > 19:30 > DIVADLO HUSOVKA
4. 7. > 14:00 > KINOSÁLA B

NA STŘEŠE

CZ, SK | 2019 | 100 MIN. | HRANÝ

RÉŽIA A SCENÁR: Jiří Mádrl

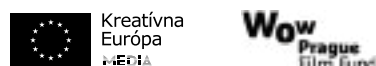
KAMERA: Martin Žiaran

HRAJÚ: Alois Švehlík, Duy Anh Tran, Vojtěch Dyk, Mária Bartalos, Adrian Jastraban, David Švehlík
PRODUKCIA: DAWSON films (CZ), Česká televize (CZ), HITCHHIKER Cinema (SK), Rozhlas a televízia Slovenska (SK), In Vestito (SK), Barrandov Studio (CZ)

FESTIVALY & PREDAJ: DAWSON films, Monika Kristl, reception@dawson.cz, www.dawson.cz

Mladý Vietnamec Song (20) naivne veril v lepšiu budúcnosť v Európe. Prišiel do Prahy na študentské vízum, ale zostal uväznený v marihuanovom laboratóriu vo vietnamskej štvrti, lapený v pasci moderného otrokárstva. Retaf (75) žije sám. Je zamilovaný do starých čias a v silnej opozícii k modernému svetu. Retaf ide fajčiť na strechu domu, kde zbadá Songa stojaceho na jej okraji. Song plače. Retaf zasiahne...

Tento film finančne podporili

ČESKÉ FILMY 2018 – 2019:

29. 6. > 10:30 > DIVADLO HUSOVKA
3. 7. > 18:30 > MALÁ SÁLA
5. 7. > 22:30 > KINOSÁLA B

ČESKÉ FILMY 2018 – 2019

POUŠTĚT DRAKA

CZ, SK, PL | 2019 | 13 MIN. | ANIMOVANÝ

RÉŽIA A SCENÁR: Martin Smatana

KAMERA: Ondřej Nedvěd

PRODUKCIA: BFILM (SK), BFILM.cz (CZ), FAMU (CZ), CeTA (PL)

FESTIVALY: BFILM, Alexandra Gabrižová, bfilm@bfilm.sk, www.bfilm.sk

PREDAJ: Magnetfilm, Georg Gruber, georg.gruber@magnetfilm.de

Film rozpráva o smrti jednoducho, metaforicky a symbolicky. Malý chlapec si púšťa šarkana so svojím starým otcom. Postupom času starý otec starne a stáva sa čoraz tenším. Na konci života je taký tenký ako papier. Jedného dňa jesenný vietor odfúkne úbohého starého otca a chlapec zostáva sám...

Tento film finančne podporili

ČESKÉ FILMY 2018 – 2019:

29. 6. > 9:00 > KINOSÁLA B
3. 7. > 12:30 > MALÁ SÁLA
5. 7. > 16:30 > DIVADLO HUSOVKA

ZLATÝ PODRAZ

CZ, SK | 2018 | 106 MIN. | HRANÝ

RÉŽIA: Radim Špaček

SCENÁR: Jakub Bažant, Kristina Nedvěďová, Jiří Závozda

KAMERA: Vladimír Smutný

HRAJÚ: Filip Březina, Patrycja Volny, Zdeněk Piškula, Ondřej Malý, Alena Mihulová, Jan Hartl

PRODUKCIA: BUC-FILM (CZ), Česká televize (CZ), Miroslav Jansta (CZ), Tipsport (CZ), Barrandov Studio (CZ), Punkchart films (SK)

FESTIVALY & PREDAJ: BUC-FILM, Jaroslav Bouček, bucfilm@bucfilm.cz, www.bucfilm.cz

Príbeh o láske, priateľstve a nádeji. Film začína v roku 1938. Hlavnou líniou snímky je osudová láska mladého právnik a športovca Frantu k tanečnici Michelle, s ktorou sa zoznami na povojnových Majstrovstvách Európy v basketbale v Ženeve. Michelle je osudom prenasledovaná dievča, ktoré utieklo z vlasti pred Stalinom i Hitlerom. Ich príbeh, ktorý okrem politiky ovplyvnia aj dvaja protikladní jedinci, tréner Valenta a funkcionár Hrabal, vrcholí v roku 1951, keď Európu už na mnoho rokov rozdelila železná opona.

Tento film finančne podporili

ČESKÉ FILMY 2018 – 2019:

28. 6. > 11:30 > KINOSÁLA B
30. 6. > 13:30 > DIVADLO HUSOVKA
4. 7. > 19:30 > LÁZNĚ III

ĽUDIA ODVEDĽA

MIMI & LÍZA: ZÁHADA VIANOČNÉHO SVETLA

SK, CZ | 2018 | 67 MIN. | ANIMOVANÝ

RÉŽIA: Katarína Kerekesová, Ivana Šebestová

SCÉNÁR: Katarína Kerekesová, Ivana Šebestová, Katarína Moláková

PRODUKCIA: Fool Moon (SK), Rozhlas a televízia Slovenska (SK), MAUR film (CZ), ekran (SK)

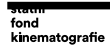
KONTAKT: Fool Moon, Katarína Kerekesová, kata.kerekesova@foolmoonfilm.com, www.foolmoonfilm.com

FESTIVALY & PREDAJ: Planet Nemo Animation, www.planetnemoanimation.com

Nevidomá Mimi a jej najlepšia kamarátka Líza prežívajú úžasné dobrodružstvá pri objavovaní sveta okolo seba. Líza so svojou čarou schopnosťou pritiahnuť podivné situácie a zábavu a Mimi so svojimi špeciálnymi darmi zdokonalenými vo svete za zatvorenými očami. V každej epizóde spoločne spoznávajú výnimočných ľudí žijúcich v bytoch fádnej sivej budovy. Títo susedia otvárajú dvere nielen do svojich domovov, ale aj do nových, neznámych svetov.

* Film pozostáva zo šiestich epizód seriálu *Mimi & Líza (Tety z pexesa, Dážďovka Tour, Agent Vitamín, Zrkadlo, Neposlušné písmenká, Zakliaty čas)* a televízneho špeciálu *Záhada vianočného svetla*.

Tento film finančne podporili

ĽUDIA ODVEDĽA:

28. 6. > 10:00 > KINO ČAS

29. 6. > 11:30 > KINOSÁLA B

1. 7. > 11:30 > KINO DRAHOMÍRA

6. 7. > 10:30 > KONGRESOVÁ SÁLA

SLOVENSKÝ
FILMOVÝ ÚSTAV

Národný filmový archív | Národné
kinematografické centrum | sídlo Creative
Europe Desk Slovak Republic | Kino Lumière |
Klapka.sk | člen FIAF a EFP

ZÁSTUPCOVIA NA 54. MFF KARLOVE VARY
SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV:

Peter Dubecký – Generálny riaditeľ

Rastislav Steranka – Riaditeľ Národného
kinematografického centra

Kristína Aschenbrennerová – Oddelenie
filmových podujatí

Tomáš Hudák – Oddelenie filmových podujatí

Miroslav Ulman – Audiovizuálne informačné
centrum, časopis Film.sk

KONTAKT:

Grösslingová 32, SK-811 09 Bratislava

+421 2 5710 1503, sfu@sfu.sk

www.sfu.sk, www.aic.sk, www.klapka.sk,

www.filmsk.sk, www.skcinema.sk

SLOVENSKÁ FILMOVÁ AGENTÚRA:

Zuzana Bieliková – manažérka SFA

Eva Pospíšilová – projektová manažérka

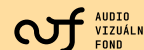
KONTAKT:

Grösslingová 53, SK-811 09 Bratislava

+421 905 360 033,

zuzana.bielikova@filmcommission.sk

www.filmcommission.sk

PODPORA SLOVENSKÉHO FILMU

DOM ČESKEJ TELEVÍZIE *DISKUSIE S TVORCAMI

30. 6. > 13:00 > STAŘÍCI (CZ/SK, 2019, R. MARTIN DUŠEK, ONDŘEJ PROVAZNÍK)

15:00 > NECH JE SVETLO (SK/CZ, 2019, R. MARKO ŠKOP)

17:00 > MÁRIA TERÉZIA – 3. A 4. DIEL (CZ/AT/HU/SK, 2020, R. ROBERT DORNHELM)

3. 7. > 17:00 > ŠARLATÁN (CZ/IE/SK, 2020, R. AGNIESZKA HOLLAND)

4. 7. > 15:00 > HODINÁŘŮV UČEŇ (CZ/SK, 2019, R. JITKA RUDOLFOVÁ)

5. 7. > 13:00 > JIŘÍ SUCHÝ – LEHCE S ŽIVOTEM SE PRÁT (CZ/SK, 2019, R. OLGA SOMMEROVÁ)

15:00 > NABARVENÉ PTÁČE (CZ/UA/SK/PL, 2019, R. VÁCLAV MARHOUL)

17:00 > POSLEDNÍ ARISTOKRATKA (CZ/SK, 2019, R. JIŘÍ VEJDĚLEK)